

Մ ՈՒՐՐ Զ ԱԿՈՐ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ԱՄՅՐ ԵՄ ԿԵՂԵՅԻ

ԾՆՈՒԿՈՒ ԱՌԱՋԻՆ ԿԻՐԱԿԻ

14 ՅՈՒՆԻՈՒԱՐ 2018

Կիրակնօրեայ Ընթերցումներ	Էջ	1
«Ուխտին Տապանակը» (43)	Էջ	2
Ծանուցումներ	Էջ	4

ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԳԻՐՔԷՆ (54.1-14)

Ուրախացի՛ր, Երուսաղէ՛մ, դուռն՝ ամուլդ, որ չէիր ծնաներ. ցնծութեամբ երգէ եւ աղաղակէ, դուռն որ չէիր երկներ, որովհետեւ դուռն, ամլուլթեան պատճառով լքուածդ աւելի շատ զաւակ պիտի ունենաս քան ամուսին ունեցողը, - կ'ըսէ Տէրը: Ընդարձակէ՛ վրանիդ տարածութիւնը, ընդլայնէ՛ պատերը, տեղ մի՛ խնայեր. չուանները երկարէ, ցիցերը ամրացուր, որովհետեւ ամէն ուղղութեամբ պիտի տարածուիս շուտով, քու սերունդդ ազգերու պիտի տիրէ եւ անոնց լքած քաղաքները պիտի շինէ ու լեցնէ: Մի՛ վախնար, այլեւս ամօթով պիտի չմնաս. մի՛ ամչնար պիտի չնախատուիս. ամլուլթեանդ յաւիտենական ամօթը պիտի մոռնաս, այրիութեանդ նախատինքը բնաւ պիտի չյիշես, որովհետեւ Ստեղծիչդ քեզի ամուսին պիտի ըլլայ. Ան՝ որուն անունն է՝ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ԶՕՐՔԵՐՈՒ ՏԵՐ, Իսրայէլի սուրբ Աստուածը՝ որ պիտի փրկէ քեզ եւ ամբողջ աշխարհին ալ Աստուածը պիտի կոչուի: Լքուած եւ վշտահար կին մը չէի՞ր, կամ մերժուած նորահարս մը չէի՞ր, երբ Տէրը քեզ կանչեց: Արդ, Աստուած կ'ըսէ. «Թէպէտ կարճ ժամանակ մը քեզ լքեցի, բայց ողորմութեամբ եւ սիրով քեզ պիտի ընդունիմ: Բարկութեան պահուն կարճ ատեն մը երես դարձուցի քեզմէ, բայց յաւիտենական սիրովս պիտի գթամ քեզի, - կ'ըսէ Տէրը, փրկիչդ: «Ինչպէս ժամանակին ջրհեղեղէն ետք Նոյին երդում ըրի՝ այլեւս բնաւ երկիրը չպատժել ջրհեղեղով, նոյնպէս ալ հիմա կ'երդնում որ բարկութեամբս պիտի չպատժեմ քեզ: Լեռները կրնան կորսուիլ եւ բլուրները չքանալ, բայց ողորմութիւնս անպակաս պիտի ըլլայ քու վրայէդ, խաղաղութեան ուխտս անսասան պիտի մնայ, -

կ'ըսէ ողորմած Տէրը: Ո՛վ Երուսաղէմ, փոթորիկէն զարնուած անմխիթար տառապեալ, հաշտութիւն պիտի ընեմ հետդ, որպէսզի մխիթարուիս. ահա ես քու հիմերդ շափիւղայ քարերով պիտի դնեմ, պատերդ՝ կարկեհան քարերով, աշտարակներդ՝ կարմիր յակինթներով պիտի կանգնեմ, դռներդ՝ բիւրեղէ, եւ շուրջդ պարիսպ պիտի քաշեմ ընտիր եւ թանկագին քարերով: Բոլոր որդիներդ Աստուծմէ ուսած պիտի ըլլան, զաւակներդ մնայուն խաղաղութիւն պիտի վայելեն, եւ դուռն արդարութեան մէջ պիտի հաստատուիս»:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ՏԻՄՈԹԷՆՍԻ ԳՐԱԾ ՆԱՄԱԿԷՆ (1.1-11)

Ես՝ Պօղոս, որ Քրիստոս Յիսուսի առաքեալն եմ մեր փրկիչ Աստուծոյ եւ մեր յոյսը եղող Քրիստոս Յիսուսի հրամանով, քեզի կը գրեմ, հաւատքի հարազատ որդիս, Տիմոթէոս: Թող Հայրն Աստուած եւ մեր Տէրը Քրիստոս Յիսուս շնորհք, ողորմութիւն եւ խաղաղութիւն պարգեւեն քեզի:

Երբ Մակեդոնիա կ'երթայի, խնդրեցի որ Եփեսոս մնաս եւ խօսիս քանի մը հոգիներու, որպէսզի դադրին սխալ վարդապետութիւններ ուսուցանելէ եւ չզբաղին սկիզբ ու վերջ չունեցող առասպելներով եւ ազգահամարներով, որոնք վէճերու դուռ կը բանան, փոխանակ օգնելու մարդոց հաւատքին ամրապնդման եւ Աստուծոյ փրկութեան ծրագրին իրականացման: Գերագոյն պատուիրանը սէրն է. անարատ սրտէ, մաքուր խղճմտանքէ եւ անկեղծ հաւատքէն բղխած սէրը: Շատեր այս պատուէրը մոռցած, դատարկ վիճաբանութեանց մէջ մտնելով մեզի Օրէնք սորվեցնելու ելեր են, մինչդեռ ո՛չ իրենց խօսածը գիտեն, ոչ ալ Աստուծոյ Օրէնքը որուն մասին այնքան վստահութեամբ կը ճառեն:

Գիտենք թէ Օրէնքը լաւ է՝ երբ պէտք եղած ձեւով գործադրուի: Սակայն գիտենք նաեւ

Թէ օրէնքը արդարներուն համար դրուած չէ, այլ՝ անօրէններուն եւ անհնազանդներուն, ամբարիշտներուն եւ մեղաւորներուն, սրբութիւնները ոտնակոխ ընողներուն ու պիղծներուն, հայր եւ մայր անարգողներուն, մարդասպաններուն, պոռնկութիւն ընողներուն, արուագէտներուն, մարդ առեւանգողներուն, ստախօսներուն, սուտ երգում ընողներուն, եւ բոլոր այն արարքներուն համար, որոնք հակառակ են իմ տուած պարկեշտութեան պատուէրներուս. պատուէրներու, որոնք համաձայն են երանելի Աստուծոյ փառքը պատմող Աւետարանին, որ ես հաւատարմօրէն քարոզեցի եփեսացիներուն:

**ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ
ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ
(2.1-11)**

Յիսուսի Գալիլիա հասնելուն երրորդ օրը հարսանիք մը կար Կանա քաղաքին մէջ, եւ Յիսուսի մայրը հոն էր: Յիսուս եւ իր աշակերտներն ալ հրաւիրուած էին հարսանիքին:

Երբ գինին պակսեցաւ, Յիսուսի մայրը իրեն ըսաւ. «Գինի չունին»: «Մայր, ինձի այս մասին ըսելու պէտք չունիս», պատասխանեց Յիսուս, «Իմ ժամանակս տակաւին չէ հասած»: Սակայն իր մայրը ըսաւ սպասաւորներուն. «Ինչ որ ըսէ ձեզի, կատարեցէ՛ք»:

Հրեաներու մաքրուելու սովորութեան համաձայն հոն քարէ վեց կարասներ կային, որոնցմէ իւրաքանչիւրը ութսունէն հարիւր լիդր կ'առնէր: Յիսուս ըսաւ սպասաւորներուն. «Կարասները ջուրով լեցուցէ՛ք»: Եւ սպասաւորները լեցուցին մինչեւ բերան: Յետոյ ըսաւ անոնց. «Հիմա առէ՛ք եւ մատակարարին տարէ՛ք»: Անոնք ալ տարին:

Մատակարարը համտեսեց գինիի փոխուած ջուրը, բայց չգիտցաւ թէ ուրկէ էր. թէ եւ սպասաւորները, որոնք ջուրը լեցուցած էին, գիտէին: Այն ատեն մատակարարը փեսային ըսաւ. «Ամէն մարդ նախ ընտիր գինին կը հրամցնէ, իսկ երբ գինովնան, այն ատեն՝ հասարակը, մինչ դուն ընտիր գինին պահեր ես մինչեւ հիմա»:

Յիսուս իր այս առաջին հրաշքը կատարեց Գալիլիայի Կանա քաղաքին մէջ: Հոն ան իր փառքը յայտնեց, եւ աշակերտները հաւատացին իրեն:

«ՈՒԽՏԻՆ ՏԱՊԱՆԱԿԸ»
ԿՈՒԿՐՈՅ ԿԱԹՈՒԿՈՍՈՒԹԵԱՆ
ՄԻՍԷ ԱՆԹԻՒԱՍ
ՓՈՒՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ
ԳԱՌՆԻԿ Ա. Ք. Գ.

«ԵՒ ԿԵԱՆՔ...»

«Կիլիկիոյ հայուրեան բնաջնջումի սեւ ծրագիր»-ը⁶²⁰ գործադրումէն ետք՝ տարեկիցներ եկան ու անցան: «Մեռելութեան աշխարհ»-ին մէջ⁶²¹, ողջերուն համար հոգեվարքի ժամանակ⁶²² մըն էին անոնք:

«Գերազանց մարդ»⁶²³, Սահակ Կաթողիկոս կրեց իր տարաբախտ ժողովուրդին սուգը, ձեռքին ունենալով՝ «դառնութեան բաժակ մը, լեցուն թաթառուն արիւնով եւ արցունքով»⁶²⁴: Կիլիկեան ջարդերուն հետ իսկ՝ ան իջաւ «ազգային տառապանքին ամենէն խորը»⁶²⁵:

Այն սեւ օրերէն տարիներ պիտի անցնէին, սակայն թէ՛ Հայրապետ եւ թէ՛ ժողովուրդ պիտի թափառէին «աչք յարտասուտ եւ վրդովեալ հոգևով (...) իբր ստուեր անմխիթար»՝ աւերակներու եւ «մշտնջենաւոր սուգ»ի այն երկրին մէջ, ուր կեանքէ աւելի գերեզմանը կը պատկերանար վերապրողներու տեսողութեան առջեւ⁶²⁶:

Առաջին տարեկիցին, Կաթողիկոսը Ատանա էր: Ըստ թղթակցութեան մը, Ս. Պատարագէ ետք, ան Խորան էր բարձրացած եւ քարոզած: Այն «մխիթարութեան կաթիլներ»-ով քարոզը՝ կը թուի, որ գրեթէ ամբողջութեամբ մէջբերուած է թղթակիցին կողմէ⁶²⁷: Կրօնական հոգեխառնութեան մը մտմտութիւն է անիկա, աւելի՛ խոստովանութիւն մը՝ մահուամբ մահը կոխելու հաւատքին ու յոյսին:

Կաթողիկոսը իրեն բնաբան ընտրած էր յարութեան մասին Պողոս առաքեալի ջատագովական մէկ խօսքը, որ կ'ըսէ. «Իսկ արդ, որք ննջեցին ի Քրիստոս կորեա՞ն արդեօք: Եթէ այսու կենօքս միայն յուսացեալ եմք

ի Քրիստոս Յիսուս, ողորմելի եմք քան զամենայն մարդիկ» (Ա. Կր 15.13):

Մեկնելով ասիկա, ըսած էր.

«մարդուն կեանքը կրկին է. ներկայ կեանք եւ ապագայ կեանք:

Յայտնի է, թէ ապագայ կեանքին համար մենք որոշ ու պայծառ գաղափար մը չունինք մեր զգայաբանքներուն միջոցաւ, որովհետեւ ոչ ոք տեսած է զայն ու այս կողմ վերադարձած: Հետեւաբար, ինչ որ գիտենք անոր մասին, Ս. Գիրքէն սորված ենք, եւ վստահ ենք, թէ Ս. Գրոց ուսուցումը ճշմարիտ է եւ հաստատուած պատմական ու բարոյախօսական ամէն ապացոյցներով: Միւս կողմէ, ներկայ կեանքն իսկ իր բոլոր երեւոյթներով, մինչեւ անգամ իր դառնութիւններով ապացոյց մ'է ապագայ կեանքին, առանց որոյ այս կեանքն ու բովանդակ տիեզերքը, մահկանացութիւնն ու բանականութիւնն ամէնքն ալ հակասութիւններ պիտի ըլլային: Եթէ ներկայ կեանքն ամէնուն համար միեւնոյն հրապոյրն ունենար, թերեւս ապագայ կեանքին ըզմանքն այնքան զօրաւոր չըլլար ի մեզ: Սակայն ներկայ կեանքն ո՛չ միօրինակ է եւ ոչ ամէնուն համար նոյն հրապոյրն ունի: Եթէ պահ մը ենթադրենք, որ այս աշխարհիս վրայ մեր ամենօրեայ տեսած անիրաւութիւնները, զրկանքներն ու յափշտակութիւններն եւ եղբայրասպան ոճիրները գոյութիւն ունեցած չըլլային, դարձեալ այս կեանքն յուսահատութեան եւ լքումի առիթ ըլլալէ պիտի չգազդէր, քանի որ տնտեսական անհաւասարութիւն, անհատներու բարձր եւ ստորին դիրքը կեանքի տարբերութիւն յառաջ պիտի բերէին: Այս պատճառաւ, ներկայ կեանքն անգոհացուցիչ է եւ ոչ ոք կրնայ երջանկանալ այս կեանքով, եւ չէր արժեր այս կեանքով տածել բարձրագոյն մտածումներ եւ այս կեանքին համար յուսալ ի Քրիստոս Յիսուս, որուն բերած երկնային աւետիսն է ապագայ կենաց ստոյգ իրականութիւնը: Եւ եթէ մահը մարդկային կեանքին վերջակէտն ըլլար, պիտի համարձակէի ըսել, թէ Աստուած ծայրագոյն անարդարութեան Աստուածն է: Սակայն առաքեալը կը զգուշացնէ զմեզ՝ իբրեւ քրիստոնեաներ չգայթակղիլ Աստուծոյ արդարութեան վրայ: Քանզի եթէ քրիստոնեան իր հալածական ու մարտիրոսական կեանքով երկմտի Աստուծոյ արդարութեան եւ ապագայ կեանքին գոյութեան վրայ, այն ատեն արդարեւ այդ քրիստոնեան ողորմելի է քան զամենայն մարդիկ, որոնք եթէ ապագայ կեանքին համար չեն չարչարուիր, գէթ կը վայելեն այս աշխարհը:

Բանաւորութիւնն ինքը կը սորվեցնէ մեզի, թէ չի կրնար ըլլալ, որ մարդաստեղծութիւնը տառապելու համար: Եւ որովհետեւ տառապանքն եւ մահն անխուսափելի են, որովհետեւ բարիներն յաճախ կը տուայտին ու

չարերը կը յաղթանակեն, հարկ է որ մարդս անցնի նոր կեանքի մը մէջ, ուր հարստահարողները պիտի պատուհասուին, անիրաւները դատապարտուին, բռնաւորները խոշտանգուին, եւ ասոր հակառակ՝ լացողներն ուրախանան, նկուններն յաղթանակեն, նահատակները փառքով պսակուին, եւ այսպէս կատարուի աստուածային արդարութիւնը, եւ սուրբ գրական յայտնութեան խոստումներն ու սպառնալիքները: Յաւալի է տեսնել, որ մարդկային ներքին վկայութեան եւ տենչանքին, տիեզերական անյեղի արդարութեան եւ աստուածաշունչ մատենին այնքան հզօր ապացոյցներուն հակառակ, տակաւին կան մարդիկ, որ կը տարակուսին ապագայ կեանքին վրայ, չեն ձգտիր զայն ունենալու, չեն երջանկանար անոր լիուլի յոյսով եւ չեն մխիթարուիր իրենց նեղութեան կամ սուգերուն մէջ (...):

Ո՛չ, Քրիստոսով ննջողները չեն մեռնիր, այլ կ'ապրին հոգեւոր աշխարհին մէջ, Անմահութեան մէջ, Աստուծոյ մէջ: Ո՛րչափ աւելի, ուրեմն, կ'ապրին անոնք որք ոչ թէ կը ննջեն ի Քրիստոս, այլ սրախողխող, գնդակահար, քարակոշկոճ ու բրածեճ, բանտերու անկիւնն եւ շղթաներու տակ կը զրաւին ի կենաց, վասն սիրոյն եւ անուան Քրիստոսի: Եւ ինչպէ՞ս կարելի է երեւակայել, թէ Գերագոյն Արդարութիւնն անտեսէ իր սուրբ նահատակները, թողու որ մահը՝ մանաւանդ այնքան անիրաւ եւ դառն մահերն ըլլան վերջակէտ իր ծառաներուն բազմաշխատ կեանքին, անոնց անսահման սիրոյն եւ յօժարական գործունէութեան, մահն ըլլայ իր սիրելի զաւակներուն յոյսին ու հաւատքին տխուր, անակնկալ եւ անբնական վախճանը:

Ա՛յս է մեր հաւատքը հոգեոյն անմահութեան վրայ. ա՛յս է մեր վստահութիւնն Աստուծոյ սիրոյն եւ արդարութեան վրայ, եւ ուստի՝ բնաւ տարակոյս չունինք, թէ ամէն բարութեամբ լի Աստուածն այժմ պսակած ու փառաւորած է Կիլիկիոյ բոլոր նահատակները, ձեր հոգեհատոր սիրելիները, եւ պատրաստ է իր յաւիտեանական ծրագրով վրէժխնդիր ըլլալ արդարութեան թշնամիներուն, իրաւանց հակառակորդներուն եւ եղբայրասպան եղբունագործներուն: Հաւատք ունինք, թէ նոյն Ամենողորմ Աստուած Հոգեով Սրբով մեր ամենուս սգաւոր սիրտերը պիտի մխիթարէ, այս ջախջախուած ժողովուրդը պիտի վերականգնացնէ եւ յաւիտեանս պահէ իր Ամենագօր Աջոյն Հովանաւորութեամբ (...):»:

«Արհաւիրքներու կեդրոն»ին մէջ, ինքզինք «մեռեալ»ի եւ «ցաւագար»ի նմանցուցած Կաթողիկոսը⁶²⁸, 4 Ապրիլ 1910-ին, մարդոց Քաւարանին մէջ կրցած էր վերագտնել իր ներքին ուժը, եւ կտակել այս պատգամը, որ իբր տառ՝ սովորական կը հնչէ

այսօր, բայց իբր ոգի՝ ակնկալութիւն է Երկնային մխիթարութեան, սպասում՝ արդարութեան, եւ մարգարէութիւն՝ վերակենդանացման: Այն ոգին լսելի կ'ըլլայ այն ատեն միայն, երբ ականջները կը բացուին հայրագորով, վշտահար, մրրկած, կայծականման կրակոտ շեշտերով ձայնին, որ Կաթողիոսինն էր եղած⁶²⁹:

(Շարունակելի 43)

ԱՂԲԻԻՐՆԵՐ ԵՒ ԾԱՆՕԹԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

620.- Խաչատուր Գոուզեան, Զարդին Տարեդարձը, Բզ, 22 Ապրիլ/5 Մայիս, է 1: ԳՏ:

621.- ԿԿ, է 89:

622.- ՎՍԿ, է 201:

623.- ԵԱ, է 149:

624.- Ն, էէ 92-93:

625.- Ն, է 149:

626.- Ն, է 97:

627.- ԳՏ, է 1:

628.- ԿԿ, էէ 89, 90:

629.- ԳՏ, է 1:

ՏՆՕՐՀՆԷՔ

Տնօրհնէք փափարող
ընտանիքները,

թող բարեհաճին դիմել

Տ. Գառնիկ Ա. Քինյ. Գոյունեանի,

հեռաձայնելով

514 909 5203 թիւին:

ԹԵՐԹԻԿԻ ԱՆՆՈՐԴ ԹԻԲԵՐԸ

ԿՐԱՔ ԳՏՆԵԼ

www.sourphagop.net

ԿԱՅԲԷԶԻՆ ՎՐԱՅ

Սոյն թերթիւն ե-ԱՆՄԱԿՈՎ ԱՏԱՆԱԼՈՒ

ՀԱՄԱՐ ՁԵՐ Ե-ՀԱՍՅԷՆ ՈՒՂԱՐԿԵՅԻՔ

eglise@sourphagop.net

ՀՈԳԵՀԱՆԳԱՏԵԱՆ

ՁԵՐ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

ԱՆՆՕՐՕՔ ԿԱՏԱՐԵՅԻՔ ԿԱՊՈՒԵԼՈՎ

ԵԿԵՂԵՅԻՅ ԴԻԿՆԱՏՈՒՆ:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՒՆՉԻ ՍԵՐՏՈՂՈՒԹԵԱՆ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴ ԽՄԲԱԿՆԵՐ

«ՆՈՐԱՎԱՆՔ» խմբակ

16-25 տարիքի երիտասարդներու

համար

երկշաբաթական դրութեամբ

Կիրակի առաւօտեան՝

ժամը 9.45-10.45

«ՆԱՐԵԿ» խմբակ

26-40 տարիքի երիտասարդներու

համար

երկշաբաթական դրութեամբ

Կիրակի առաւօտեան՝

ժամը 10.00-11.00

Հետաքրքրուողներէն կը խնդրուի

կապուիլ դիւանատուն՝

514 331 5445 կայան 202

ՀԻՎԱՊԵՐՈՒՄ

ԱՅԵԼՈՒԹԻՒՆ

Բարեհաճեցէք հեռաձայնել

Արժ. Տ. Գառնիկ

Ա. Քինյ. Գոյունեանի.

514 909 5203 թիւին: